

Szerkesztőség:

Rimaszombathat, Pokorágyi-
uteza 1. szám Ide intézendő
a lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Idéygetlen levelet nem fogsz
dunk el.

Kéziratot nem adunk vissza

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő: KOMÁROMY ISTVÁN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Deák Ferencz-
u. 8 sz. a. a könyvkereskedésben
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Válasszunk.

Koronás jó királyunk legfelsőbb kéziratával felszaltta az országgyűlést. Ismét alkalmunk nyílt arra, hogy legsarkalatosabb jogaink egyikét az országgyűlési képviselőválasztást alkotmányos uton gyakoroljuk.

Mi, kik évtizedek óta e lap hasábjain a politikai élet mozgalmaitól távol tartottuk magunkat és azzal lapunk állásánál fogva nincsen is jogunk foglalkozni; mert tisztán a társadalmi és kulturális intézmények felvirágoztatása, s e téren a netalán tapasztalt bajok orvoslása a feladatunk, mégis e pillanatban a közérdek, a közjó és e kétőt legjobban előmozdító közbéke megóvása és fenntartása érdekében kötelességünknek tartjuk hazafias szívünk őszinte sugallata szerint megnyilatkozni.

Az országgyűlés fel van osztatva. Megmozdult az egész ország. Megkezdődött a korteskedés az egész vonalon; meg vármegyénkben is. Harcba szálltak a pártok pártok ellen, emberek emberek ellen, családok családok ellen, hogy elveiket diadalra vezessék. A fehér és piros toll harcza ez, mely annyi örömet, de egyszersmind keserűséget is okoz. És mennyi pénzbe fog ez kerülni és ha meggondoljuk, mennyi embert fog ez a pusztulásba sodorni? — De ha másképp nem lehet s ha hazánk érdeke így kívánja, meg kell afelett nyugodnunk annál is inkább, mert a pártokat egyenlően az alkotmányos jog gyakorlata és a haza érdeke vezeti és mindannyian a nemzeti színű lobogó alatt küzdünk; azon csak az elvek és a jelöltek neve különböző, a csel azonban egy lehet.

Biztosak vagyunk abban, hogy bárki ragadja ki a harczból a háromszínű lobogót diadalmasan, azt csakis a haza javára, felvirágzására és a magyar nemzet világraszóló dicsőségére fogja a törvényalkotás nagy templomába bevinni.

Éppen ezért, hatása alatt azon nagy eszméknek, a melyek ez időben sziveinkben lángolnak és ismerve azon elveket, a melyekért sikra

szállunk, kötelességünk békitő szavunkkal a küzdelemben belészólani

Nem állunk a pártok szolgálatában; de azért vármegyénk és városunk érdekében szolgálni óhajtjuk azt a tiszta, nemes irányt a mely mindnyájunkat csakis hazánk boldogulásának révébe vezethet.

Rajongunk a tiszta szabad irány fejlesztéseért, rajongunk a hamisítatlan függetlenségi eszmékért és szívből óhajtjuk, hogy ezek az irányelvek minden más érdek és személyes gyűlölet nélkül valóban magyar szívből fakadjanak.

Oly párt győzelemre jutását óhajtjuk, bármilyen politikai hitvallást kövessen is az; mely nem hangzatos szavakkal, nem tüzes szónoklatokkal és nem éles fegyverekkel ígér minden lehetlent; hanem olyat, a mely tettel és erős akarattal lassan is bár, de biztosan hazánkat, népünket a boldogulás mezejére vezetheti.

Álljunk meg azért itt egy pillanatra, mielőtt elhatározásunk folytán szavazatunkat leadnánk. Tudjuk, hogy hazánkban az ipar, a kereskedelem jó lehet az utóbbi időben emelkedett is, még sem elégíti ki vágyainkat és érdekeinket. Tudjuk azt is, hogy habár hazánk legalkalmasabb a földmívelésre és a magyar embert az Isten is a szántásra, a vetésre és anattenyésztésre teremtette, mégis földmívelésünk nem emelkedett, de süllyedt. — Tudjuk azt is tagadhatlanul, hogy a mai vezetőség nagy áldozatok árán is sokat tett és tesz a hazai érdekek felvirágoztatása és kiépítése czéljából, s ha pártatlan és igazságos bírálatot akarunk gyakorolni, el kell ismernünk, hogy a vezetőség eme jóakaratu támogatásának gyümölcseit a gazdaság több ágánál már észlelhetjük is.

Örvendtesen jelezhetjük, hogy talán ezek azok az indokok, a melyek ez időszerint vármegyénket a nagyobb hullámveréstől megmentették, s habár a multban itt is voltak erős küzdelmek és a jelenben már más vármegyékben azok hatalomba is ejtették a sziveket és kedélyeket biztosra vesszük, hogy nálunk most is e nagy kér-

dés közmelegnyugvásra és megelégedésre fog megoldást nyerni.

Vármegyeyi székházunk gyülesterme, hol a haza és a közérdek minden időben komoly, higgadt megfontolás és elintézés tárgyát képezte ez ideig arról volt nevezetes, hogy ottan olyan tárgyalások nem tartattak, a melyek e két érdek csorbitására vagy a bizottsági tagok között lévő erős kapocs bomlására vezetett volna. — Legyen tehát a választás pillanatában vármegyénk arról is nevezetes, hogy ez igazított küzdelemben őrizk meg higgadtságunkat és választó polgáraink igyekezzenek a békét továbbra is fenntartani és a haza javára ápolni.

Ne hagyjuk magunkat a szenvedélyek által elragadtatni, ne küzdjünk sokat ígérő zengzetes szavakkal és élesre fent kardokkal. A jól megfontolt csel és jól felfogott érdek vezessen bennünket a küzdelemben végig, egész a szavazó urnáig.

E kerületben egyedül álló szabadelvűparti jelöltünk programbeszédjében felkarolta mindazon társadalmi kérdéseket, a melyek e kerület polgárainak érdekeit előmozdítja és a mint mi az ő egyéniségét ismerjük, azt meg is fogja valószínűsíteni.

Szerencsés városunk és kerületünk, hogy szabadelvű jelöltünk egyedül áll a választás forumán és így nem kell izgalmakat kiállanunk, mint esetleg más kerületekben.

A hol pedig két párt fog küzdeni a zászló dicsőségeért, azoknak a választó polgároknak tölts be sziveit az igazi honszerelmem, a mely kell, hogy minden válságos pillanatban egy testté és egy lélekké kapcsoljon bennünket.

Jelszavunk: higgadtság a választás előtt és alatt, utánna pedig a béke, a mely minden harc és a feledés szemfedője.

Képviselőjelölés.

A rimaszombati választókerületben megindult a képviselő választási mozgalom. Folyó hó 10-én a szabadelvű párt elnöksége meghívója folytán

között. — Ezt a hívhűséget s ezzel kapcsolatos egyházas áldozatkésziséget azzal honorálta a gömöri ref. egyházmege, hogy őt a kilenczvenes évek elején világi tanácsbírájává választotta meg, a mely bizalmi állást a megboldogult mindvégig megtartotta, s állásával járó megbízatásainak mindenkor készséggel felelt meg. De leg-többet köszönhet neki mégis a jánosi-i—pálfalai egyház, melynek ő, néh. *Sárközy Gyula* elhunytá óta főgondnokává lett s igaz lelki örömmel és jóakarattal szolgálta az egyház és iskola ügyét azon a helyen, hol elődei: a Lévai, Koósok, Szathmáry Királyok és Roffi Borbélyok közel két század óta világoztak a gyülekezet előtt.

A mult év nyara óta, mikor ott hagyta az ősi ház tűzhelyét, valami névtelen fájdalom vett erőt rajta, melyet ő szívében rejtgetett, nem árult el senkinek, de emésztette lelkét, emésztette testét egyaránt, mert a fiatal kedélyü emberből egyszerre beteg ember lett. Októberben már türelmetlenül vágyott Pilsire, szülőtte földjére, mint a költőzködő madár, ő is úgy emelgette lelkének szárnyait eme vágyakozásában az új haza, az örök tavasz felé.

Ma már megtalálta ezt a békepartot, küldjük utána áldó sóhajtásukat. — Az örök világozás fényeskedjék neki!

Ruszkay Gyula.

Imádságos könyv templomi használatra.

Irta: Pálózi CZINKE ISTVÁN, rimaszombati ref. lelképásztor.

Az alábbi könyvbírálatot a „Debreczeni Protestáns Lap“ból vesszük át: „Czinke Istvánról — jól emlékszem reá — legendák szálltak Patakon diáknemzedékről-diáknemzedékre. Híres diák s a nagyok közt is nagy senior volt. Nem testileg, de lelkiileg. Emlegették különösen egy márczius 15-én, gondolom senior korában a pataki templomban mondott imádságot, a mellyel elragadta a

TÁRCZA.

Br. NYÁRY SÁNDOR.

1833—1905.

A báró Nyáryak családi sírboltja Pilsen (Pestmegyében) egy olyan férfit fogadott kebelébe folyó hó 11-én, a ki előkelő helyet foglalt el Gömörmegye nagybirtokosai között s kinek elhunytá általános részvételt kelt mindazok szívében, kik őt egyéni igaz értéke szerint ismerték. Ez a férfiú néh. báró *Nyáry Sándor* jánosi volt nagybirtokos, nyugalmazott huszárszázados, a gömöri ref. egyházmege világi tanácsbírája s a jánosi —pálfalai ev. ref. egyház főgondnoka.

Halála január 8-án este köszöntött be s egy félét megahaladó betegségnek vetett véget Halálhíre fájó érzéseket váltott ki az egész egyházban és községben, melynek életében a megboldogultnak és családjának előkelő szerep jutott, mennyiben ez a család volt hosszú századok óta a szegénysorsu emberek gyámola, tanács- és munkaadója, s mindenki oly bizalommal fordult a nagynevű család vezető tagjaihoz, mintha saját szülői házához kopogtatott volna be.

A megboldogult férfit szülei korán a katonai pályára szánták és ő becsülettel meg is felelt szülei várakozásának, mert tanúsított szorgalma, kifogástalan viselése és ügyessége révén elég gyorsan haladt a tisztis ranglétrán s már 27 éves korában elnyerte a huszárszázadosi rangot. Résztvett az 1859-iki olasz hadjáratban s a magentái nagy csatában férfiasan megállotta helyét Szerette pályáját, humanusan bánt alantasaival s későbbi éveiben dícsékedve emlékezett vissza egy-egy olyan esetre, mikor a katonai szigor emberbaráti szeretettel pótolta vagy cserélte fel. Hogy mennyire szeretették kor- és tisztársai, kitűnik abból, hogy mikor azok magas mé-

tóságokra emelkedtek, fel-fel keresték időnként üdvözlő soráikkal Jánosi magányában és ez a megemlékezés hónapokig tartó tiszta örömet okozott szelid jó lelkének. — Áldja meg az isten közülök az élőket, adjon békés pihenést az örök béke országába költözött hadfiaknak!

A háboru borzalmainak látása felköltötte benne a békés családi és polgári élet utáni vágyat. Így történt aztán, hogy jegyese óhajására is kilépett a hadsereg kötelékéből s az 1861. évben házasságra lépett, nőül vevén Roffi *Borbély* Paulinát, *Borbély* László jánosi-i nagybirtokos leányát. Ha volt valaha boldog házasság, békés jó viszony, tántoríthatlan hűség férj és nő között, úgy az övék az volt. Nem hiába áldotta meg e frigyet a költő pap: *Tompa* Mihály, megáldotta azt a jószágos Isten is mind a két kezével.

Ebből a boldog házasságból három gyermek maradt életben, u. m. *Nyáry* Ilona, dr. *Kovács* Józsefné, *Nyáry* Róza, gróf *Csáky* Árpádné és az egyetlen fiú báró *Nyáry* László. Ha hullottak valaha igaz könnyek a hű férj és jó apa koporsójára, úgy az ő koporsója méltán megérdemelte azt, a ki mindig feltékenyen őrizte gyermekeinek szeretetét s azokat soha egy zokszóval sem illeté. Megvagyok győződve, hogy hiába fognak továbbinni az évek fölöttük, a jó apa képe és emléke mindig ott fog ragyogni szíveikben.

Általános vélemény, hogy a katonai pálya hatalmaskodó, szívtelen embereket nevel. Ez a vélemény meghazudtolta magát nála, ki a színméz jószág, szeretet, szelidség, türelem, mély és komoly vallásosság példaképe volt, telve kegyeletos érzelmekkel elhunyt szülei iránt, úgy hogy valahányszor a család ősi fészket Pilst felkereste, mindig első dolga volt meglátogatni a sírboltot és kegyeletének adóját imádságban róm. le. Krisztusi palástba öltözött Mars volt katonai pályáján és azóta is. Mély vallásosságáról tesz bizonyosságot az is, hogy soha nem szégyellte a Krisztus evangéliumát, hanem mindig szívesen foglalkozott a szent történettel s nem követte a mai kor divatos áramlatát, hanem míg egészséges volt, a templomot ő látogatta legbűségesebben a közönség tagjai

nagyszámú, leginkább az értelmiségből összeraglott helybeli és vidéki választók gyűlést tartottak a „Három Rózsa“ nagyterében s Molnár József elnök üdvözlő szavai után egyhangú lelkesedéssel kikiáltották az eddigi képviselőt: Farkas Abrahámot a kerület képviselő-jelöltjéül; őt meghívták küldöttség útján a gyűlésre, s ott nagy lelkesedéssel fogadták.

Farkas Abrahám megköszönve a kerület impozáns nyilvánítt bizalmát, a jelölést elfogadta s lendületes beszédben fejtegette politikai álláspontját, melyet már a beszámoló alkalmával is alaposan megismertett.

Baksay István kir. tan. nagy tetszéssel fogadott beszéde után a végrehajtó bizottság az előintézkedéseket megbeszélte s a gyűlés a Farkas Abrahám és Tisza István gróf miniszterelnök lelkes és zajos éltetésével véget ért.

A gyűlésről Podmaniczky Frigyes báró pártelnöknek következő tívratot küldték:

„Nagymélt. báró Podmaniczky Frigyes urnak Budapest.

A rimaszombati választókerület szabadelvű pártja mai napon leginkább az értelmiségből összesereglett népes értekezletében országos képviselőnek nagy lelkesedéssel ismét Farkas Abrahámot jelölte, ezen alkalomból Nagyméltóságodat tiszteletteljesen üdvözlö.

Molnár József, elnök.

Dr. Krausz Gyula, jegyző.

Báró Podmaniczky Frigyes a táviratra nyomban válaszolt ekkép:

„Nagyságos Molnár József urnak, a szabadelvű-párt elnökének Rimaszombat.

Őszinte örömmel vettük tudomásul, hogy rimaszombati derék elvbarátaink hü odaadással ismét Farkas Abrahám pártunk ez érdemes tagjának zászlaja alatt indulnak a választási küzdelemben! Ne felejtsek, hogy a 48. nagy vívmányok megmentéséért harcolunk, miért is szívvel-lélekkel sikra kell szállnunk mindnyájunknak!

Podmaniczky, pártelnök

Az ellenzék másnap 11-én küldöttség útján kereste fel Nyustyán Fáy Gyulát azzal a kéréssel, hogy a kerületben lépjen fel. Fáy Gyula azonban a küzdelmet felvenni ez idő szerint nem hajlandó.

A rimaszécsi választókerületben folyó hó 10-én volt a függetlenségi párt gyűlése. Draskóczy László, a kerület eddigi volt képviselője beszámolót tartott választóinak. A beszámoló beszéd elhangzása után Török Bálint nyugalmazott árvaszéki elnök a párt nevében elismerését fejezte ki Draskóczy Lászlónak, s felajánlotta neki a jelöltséget Draskóczy László a jelöltséget elfogadta. — Máriaassy Andor, Simon István és Szepessy Károly szölk meg fel s ez alkalommal megalkult az ellenzék. Diszelnökké választották Török Bálint nyugalmazott árvaszéki elnök, elnökké Máriaassy Andor földbirtokos, alelnökké Bornemisza Elemér, Alitisz Miklós, Seifert Antal földbirtokosok és Vattay László rimaszécsi ev. ref. lelkész.

A kövi kerületben Szentiványi Árpád ellenében Hevessy Bertalan lépett fel ellenzéki programmal.

A tornallyai kerületben Putnoky Mór elnökében már nagyban folyik a kortes mozgalom a szabadelvűpárti Szelezky Zoltán érdekében.

műrtő, díszes közönséget s el magát a főiskola hatalmas papját, a mestert, Mitrovics Gyulát is. A hogy most olvasgatom imádságos könyvét, hát ime itt találok benne azt a nyibusos imádságot 1879-ből. Tagadhatatlanul szép imádság, mutatja az oroszlan körmököt. De még csak kezdet. Ha meg nem jegyezte volna alól a lap szélén keletkezési idejét a szerző, a gondos műbíró akkor is észrevenné, hogy a Czinke imádságos lelke ezzel kezdi bontogatni magas réptű szárnyait. Még itt nem egészen ura ömagának. Gondolatszabadságát a régi imafomák Prokrustai ágyához idomítja.

Mennyivel más később!

Mert úgy tudjuk meg, hogy Czinke új formát, új hangot, mondhatnám egészen új nyelvet hoz be a magyar imárodalomba. A régiek a jó öreg Szikszay, Pap István, Szoboszlay s utánuk az ujjakkori mesterek is, mint Révész Bálint, Borsodi, stb., hosszú terjedős mondatokba foglalták a buzgóságot. Az áhitat náluk, mint lassan hőmpolygó bő folyam tör utat magának esendesen, méltóságosan Istenhez. Sima a felszín, föl nem fodrozza, zajlásra nem indítja az indulat beve. Öröm, lelkesedés, bánat, szomorúság Isten előtt mind ugyanazon egy fenséges, lágy hullámban jelentkezik. Talán, hogy az emberi szív mozdulása, mint szelíd zsongás jusson az örökkévalóhoz, s földi hangos érzés és profán lármá meg ne háborítsa égi nyugalmat.

Nyelvök a retorika nyelve. Ekesen szóló, magasztos. A költészet virányaitól távol maradnak. Csudálatos, még az elmékedő és imairó költők is, mint pl. egy Tompa, egy Szász Károly, ha olykor-olykor egy szál virágot szakítanak prózás imádságaikba. Ha lelkők hynus magaslatra emelkedik, hát akkor versben dicsőítik az Isten, de a prózát ritkán díszítik költői szólamokkal.

Feltűnt nekem ez már régebben de főleg azóta, hogy a Lukács Ódon templomi imái megjelentek. Lukács Ódon poéta volt. Egy némely imádságot egészen költött alakban, versben írt meg. A verses, recte rimelő imádságnak nem vagyok barátja. Mesterséges formákba szorítja az érzelmek szabad hullámbát, pedig ha valahol, úgy az imádkozásnál kerülendő minden mesterkélttség.

Jegyzőkről a jegyzőknek.

A belügyminiszterium 77500/VI—904. sz. körrendelete szabja meg azon módozatokat, melyek az 1904. évi XI. t.-cz. végrehajtásánál követendőek, — s ezen utasítás mult évi szeptember hó első felében minden vármegyebeli járásba ki lett adva s még szeptemberben el is intéztett nagy része; egy járás kivételével el volt intézve november végéig mindenütt, de ezen egy járás még máig sem szolgáltatta be az adatokat s ez által a jegyzők érzékeny kárt szenvednek; mert bizony igen sok ama kartársaim száma, kik már új évre várták az új fizetés életbe lépését és sok családapá tekint vissza szomorúan a meghusult reményre; mert akárhogy vesszük is, valami utját-módját a késedelem, az akadály elhárításának lehetett volna — amint kell is — találni; hiszen ha nem lehet, akkor ezen egy járás miatt megyénk jegyzői fizetésének rendezése az emberi kor legvégső határáig elhúzódhat. — Ez pedig absurdum! Ha a jegyzői földek jövedelmét becsülő mostani bizottság a munkálatra nem hajlandó; helyébe mást kinevezni, ha valamely jegyző megválasztási idejét megállapító jegyzőkönyv elkallódott, ezt más uton igazolni lehet és kell is, mivel így csak ugyan nem maradhat a dolog s elég sajnós, hogy eddig is elbúzódt. Már legalább februárban tárgyalható lenne ez az ügy s ne maradjon Gömörből utolsóknak.

A fizetés rendezését illetőleg a pénzügyigazgatóság mellé rendelt kir. számvevőség a legdicséretesebb ügyszeretettel végzi teendőit s a községi- és körjegyzők köszönetét, elismerését és háláját teljes mértékben kiérdemelték az előadó ural egyetemben, aki is a nagy halmaz iratokat — fáradságot nem ismerve — oly rövid idő alatt intézte el, a mint csak egyéb sürgős dolgai mellett azt tehetné.

Az általános dolgozat azon az alapon lett megszerkesztve, ahogyan az beküldetett. — Nem vehették állami javadalmas utján kiegészítendő pótléku ama felszámolásokat, melyeket egyes helyekről az eddigi javadalmaszba (állami anyakönyvi fizetésbe) küldözött tartás, akbér stb. czímen felvettek; s ha azon felfogás érvényesítését kívánna valamely kartársam, felkérem, hogy felszámolását annak idejében be adni el ne mulassa. s figyelmükbe ajánlom, hogy az előadói tervezetet és számvevői munkálatot mindenki tekintené meg, nehogy sérelme legyen; mert nem az intéző körök kedvözöten nézete, de inkább és feltétlenül számbeli tévedések pl. a korpótlékoknál, a jegyzői állás elfoglalása idejének hibás bejegyzése miatt lesz oka, ha valahol nem úgy lenne megállapítva, amint az a törvény s miniszteri utasítás értelmében megállapítandó lett volna. — Haladunk tehát, bár igen lassan; de nincs semmi ok kétkedni abban, hogy pár év alatt az eddig egyedül álló jegyzőségi körök — írrok vagy segédjegyző czímen munkaerőt kapunk: mivel a mostani állapotban, ha a magánosan álló jegyző beteg lesz, még a felemelt fizetés se tudja az irodát vezetni, ha munkaerőtől nem gondoskodnak.

Felső Vály, 1905. január 10

id. Fölföldi Ottmár, vályi kijz.

Hirek és vegyesek.

Vármegyei rendkívüli közgyűlés. Az országgyűlést feloszlató és az új országgyűlést egybehívó legfelsőbb királyi kézirat vétele czéljából a vármegye közönsége, mint előre jeleztük f. hó 14-én tartotta rendkívüli közgyűlést.

A közgyűlést vármegyénk általános szeretett és nagyrabecsült főispánunk Hámos László pontban 10 órakor szokott meleg, szívélyes szavakkal nyitotta meg.

A közgyűlés elég népes volt. Jelen voltak: Szentiványi Árpád Hevessy Bertalan, Máriaassy Andor Kabinyi Géza, Bornemisza László, Fáy László, Fáy Gyula, Farkas Abrahám, Putnoky Mór, Molnár József, Mihalik Dezső, Sztójkovits Emil, Tornallyay Zoltán, Szabó László, Szelezky Zoltán, Farkas Zoltán, Szontagh Béla, Sziklay Géza, Czibur Pál stb. és a hivatalosok.

A legfelsőbb királyi kéziratot általános esend és figyelem között Lukács Géza vármegyei főjegyző olvasta fel és ő felsége a király életése között, azt a közgyűlés hódolattal tudomásul vette és a további intézkedések

Erre már a mi nagy Mesterünk, Jézus megtanított minket. Aztán furcsa is rimbe beszélni az Istennek Nem is a rimés imádságok tüntek fel nekem Lukács Ódonnál, hanem a nyelv ritmusa. Több imádságban nyelvünk ritka bája és zengzetessége nyer kifejezést. Ő már a retorika mezejéről a poétika telé kezdé terelni az imádságot. Azóta a rythmikus imádságok nagyobb elterjedést vettek, főleg, hogy szépirodalmunk egyéb ágában is fölfölhangzik a ritmizált Próza. A debreczeni templomokban az utóbbi időben a Könyves Tóth Kálmán, de főként a Dicsőfi József ajkairól alig hallunk mást, rythmikus imádságnál. Az ifjabb papi nemzedék az ilyet mindenfélé kedveli. Ez már a régiekhez képest újítást, fordulatot jelent az imádság nyelvében.

De eddig még ez az újítás és korszakos fordulat oly frappánsul még nem jelentkezett, mint a Czinke imádságos könyvében. Olvassa el bárki s hasonlítsa össze korábbi imádságos könyveinkkel s látni, érezni fogja, hogy a Czinke hangja, nyelve valami más, valami édesebb, megigézőbb, elragadóbb, költőibb. Czinke valószagos mestere a nyelvnek. Mennyi báj, bajlékonyság, zengzetesség de mennyi fenség, erő és méltóság is van nyelvében! Egy egészen külön álló phraseológiával dolgozik Imádságait olvasva érti csak meg az ember, miért nem tudunk mindnyájan hatékony imádságot írni. Ehhez különös divinatio kell, a mit csak ritka, kivételes egyéneknek ad meg az Isteni kegyelem. Kell, hogy ókori értelemben, igazi vátesnek szüllessék az imairó. Vátesnek vagy prófétának, a kik Isten lelkétől ihletve, elragadtatva: a köznyelvtől eltérőleg, csudás magaságban szólaltak meg.

A Czinke nyelvét, kétség kívül Isten ihlette imádkozásra. Ezért, hogy a kicsiny tag, oly nagy dolgokat hánytorgat. Ezért, hogy oly szép, üde, hangzatos, fordulatos, szívet lelkét gyönyörködtető s égbeemelő előadás. Könyve imádkozásunk formájában, hangjában és nyelvében új korszakot nyit. Ebben van kiváló jelentősége s ezért üdvözöljük különösebben megjelenését. Hiszem is, érzem is, hogy sokan fogják megszeretni; sokan járnak hozzá és tanulnak tőle imádkozni.

megtétele czéljából a vármegyei központi választmányt erről értesíteni határozta el.

Központi választmányi ülés. A vármegyei központi választmány f. hó 14-én d. u 2 órakor tartotta ülését, melynek tárgyát az országgyűlési képviselő választási határidő megállapítása és a választási elnökök, valamint jegyzők megválasztása képezte. A választások megtartására az egész vmegye területére f. hó 26-ik napja tüzetik ki.

1. A roznói vál. kerületben elnök: Sulyovszky István kir. tanácsos, helyettes elnök: Hevessy József, jegyző: Nickl Gyula, helyettese: dr. Hajcsy Sándor. — Küldöttségi elnök: Szontagh Béla, helyettese: Krausz Nándor, jegyző: dr. Kathona László, helyettese: dr. Pósch József.

2. A putnoki választókerületben elnök: Dr. Fornóth Gyula, helyettese: Fodor Gusztáv; jegyző: Dr. Soldos Béla; helyettese: Osváth Ráfael. Küldöttségi elnök: Hönösch Ede, helyettese: Valter Gyula; jegyző: Diószeghy Dezső, helyettese: Horváth Sándor.

3. A rimaszécsi választókerületben elnök: Sztójkovits Emil, helyettese: Madarassy Gyula; jegyző: Nagy József, helyettese: Szécsi Oszkár. Küldöttségi elnök: Horváth József, helyettese: Bornemisza Elemér, jegyző: Lengyel Ábrahám, helyettese: Lovcsányi Béla.

4. Rimaszombati választókerületben elnök: Medveczky Sándor, helyettese: dr. Kovács László, jegyző: dr. Krausz Gyula, helyettese: dr. Törköly József. Küldöttségi elnök: Sütő István, helyettese: dr. Ráróssy Gyula, jegyző: dr. Institorisz Endre, helyettese: dr. Weinberger Rezső.

4. Kövi választókerületben elnök: Tornallyay Zoltán, helyettese: Csabay Pál, jegyző: Csók György, helyettese: Pazár Gusztáv. Küldöttségi elnök: Müller Sándor, helyettese: Criástély Gyula, jegyző: Fölföldy Ottmár, helyettese: Jerem Aurél.

6. Jolsvai választókerületben elnök: Podraczky Endre, helyettese: Czibur Imre, jegyző: Dr. Tóthy János, helyettese: Pokoli István. Küldöttségi elnök: Schröder Gyula, helyettese: Dr. Mihalik Dezső, jegyző: Habány József, helyettese: Kajaba Árpád.

Felolvasás A rimaszombati polgári olvasóköriek, egy közérdekű és népszerű felolvasásra sikerült lapunk kitűnő munkatársát dr. Veres Samut megnyerni. Mindnyájan feszült érdeklődéssel várjuk az igérkező érdekes és kellemes felolvasást, mely ma (január 15-én) délután fog az egyet nagyteremben megtartatni. Vendégeket szívesen hív a polgári olvasókör — elnök: Rábely Miklós útján — és szívesen lát. Belépődij nincs.

Alapítvány. Pécze Samu városi tanácsos, néje: özv. Vajda Jánosné Pécze Julianna elhunytá alkalmából a helybeli ipartestületi nyugdíj-egylet alapja javára 100 koronás alapítványt tett. A nemes cselekedet önmagát dicséri.

Esküvő. Dickmann László helybeli dohány nagytözsdé tulajdonos ma 15-én tartja esküvőjét Esztergomban Leimdörfer Ignác párkányi kereskedő szeretetreméltó leányával Arankával.

Eljegyzések. Pósch Gyula roznói földbirtokos és neje szül. Horváth Ilona fia dr. Pósch Gyula fővárosi ügyvéd, vmegyei tb. ügyész a napokban jegyezte el Liphay Sándor és neje szül. Müller Olga bájos és kedves leányát Dórátt Budapestben — Dr. Szontagh Sándor vármegyénk szülötte annak idején aranyifjúságunk egyik tagja, a rimamurány-salgótarjáni vasműgyeget alapította a napokban váltott jegyet László Mariskával Budapestben. — A városunkban is működött s itteni származású dr. Trajtler István budapesti intézeti főorvos leányát: Ilonkát eljegyezte dr. Csobány Sándor, hajdunánási ügyvéd.

Beküldetett. A „Gömöri Hírlap“ legutolsó számában egyik képviselőjelöltet testi fogyatkozása révén, de nem politikai elvekkel iparkodik guny tárgyává tenni. Hogy a rimaszécsi kerületben, — a mely kerület mint tiszta 48 as érzelmű, megyénk büszkesége — valaki egyenlenséget kíván tenni, sokan és pedig igen sokan nem helyesleljük; de az a mód, a melyet a „Gömöri Hírlap“ használ, annyira izléstelen, annyira perfid, hogy abban minden művelt ember megbotránkozik. id. F. O.

Sokat irhatnék még nyelve dicséretéről, mely most mint lágy esermély, andalító susogással cseveg, majd mint harsogó hegyi patak, zúgó morajjal tör előre. Csupa szín, elvenség változatosság, mint az ezernyi ezer érzelm, mely a szívet hajtja. Tele költői szóképekkel, alakzatokkal. Kedvesen esendülnek meg benne az ismert énekesok, a nagyköltők közkeletű szólamai, a biblia zamatos, kenetes kifejezései.

És bár így zeng bong a Czinke imádságos könyve s egy egy költemény, magasztos óda, hymnus olykor rythmusban; minden imádsága mégis, vagy talán éppen azért s népszerűséget, a közhasználatosságot sem téveszt szem elől, nem burkolódik homályos fellegekbe. Tiszta, világos, átlátszó; henye pbrasisoktól, üres páthosztól, affektált érzéstől, erőltetkedéstől ment minden imádsága. Czinke kedélye bűnbánatra hajló. Legmeghatóbbak azok az imádságai, a melyekben eme kedélyének adhat kifejezést, mint pl. ó-esztendei, bűnbánati, ősz. Az örömet nem bírja annyira mint a fájdalom; a lelkesedésben gyengébb, mint a lemondásban. Hazafias vonatkozásait is a busuló magyar lelke szólal meg Hazánk-ról mindig úgy emlékezik, úgy ír, mint „Szegény Magyarország“ról.

Várja-e ezek után valaki tőlem, hogy vegyem elő az eühetikát és annak szabályai szerint boncoljam sorra Czinke imádságait, mint műalkotásokat? A szívem tele van velők s ez nekem elég, de azt hiszem, minden imádkozó embernek elég. Czinke nem gondolatának különösebb gazdagságáért vagy mélységéért, sem nem valami kivételesen műalkotási gondért állítjuk példaképül mesterül. Nem azért, mintha elődelnél jobban eltalálta volna mit kell imádkozni, hanem azért — és ez a fő az imádkozásnál — mert azt találta el csodálatos divinatióval, hogy hogyan kell imádkozni.

Könyvét a legmelegebben ajánlom. Olyan hangon, olyan nyelven még nem szölt magyar imairó, mint Czinke. Meg kell őt ismerni minden magyar prot. lelkésznek. A könyv külső kiállítás a legkényesebb igényeknek is megfelel. Nyomása nagy kövér betűs, tiszta. Baksay Istvánnak, a ref. tanárság Nesztorának, kir.

A polgári olvasóköri bálja mely február 4-ik napján lesz a „Három-Rózsá” nagytermében — ez idén fényes sikerűnek ígérkezik. A legjobb auspiciumok között indulnak meg a bált megelőző mozgalmak, melyek között kimagasló, s a sikert máris biztosító mozzanat az, hogy a bál védnökőjeül sikerült dr. Kovács Lászlóné sz. Rásky Etelkát, köztisztviselőként álló polgármesterünk szeretettel méltó nejét megnyerni, ki mellet a rendezőbizottsági elnök tisztébe dr. Török József helybeli fiatal ügyvédet kérték fel. Körülöttük fog csoportosulni a mulatság sikere érdekében fáradozó nagyszámú rendezőség.

Halálozás. Lapunk más helyén méltatjuk a körünkben csak nemrég távozott főúr: báró Nyáry Sándor halálát, ki jánosai birtokát eladva, eszedesen visszavonultságban élt, a városban alig mutatkozott, majd később Pilisre ment s ott f. hó 8-án 72 éves korában, boldog házassága 43 ik évében hosszas szenvedés után eszedesen elhunyt. Temetése f. hó 11-én nagy részvét mellett ment végbe s a széleskörű főúri család a gyászszertől következő jelentést adta ki: „Öz. Nyáregyházi báró Nyáry Sándorné szül. Borbély Paulina és gyermekei: László, Ilona férj dr. Kovács Józsefné, keresztsegény és adomány gróf Csáky Árpádné szül. báró Nyáry Róza férjével és gyermekeikkel, Árpád, Alfonz, Ella, Róza mint unokák, testvérei báró Nyáry Gyula és báró Nyáry Jenő es. és kir. kamarás, főrendih. háznagy családjával, öz. báró Nyáry Adolfné szül. Somogyi Gizella mint sógorné családjával, öz. báró Nyáry Béláné szül. báró Radvánszky Mária mint sógorné családjával, öz. báji Patay Gyuláné szül. szatmári Király Anna törökkanizsai Schulpe Vilmos Alfonz családjával és György mint öccsesei, Borbély Géza családjával, szatmári Király Pál családjával, Földváry Elemér családjával, pírmontri gróf Waldeck Frigyes családjával, a maguk és nagyszámú rokonok nevében szomorodott szívvel tudatják, hogy felejtethetetlen férje, illetve atya, nagyatyja, testvér, sógor és rokon méltóságos nyáregyházi báró Nyáry Sándor szolgálaton kívüli es. és kir. huszárkapitány, Gömör egyházmegyei tanácsbíró, Jánosi és Pálfalva községek egyházi főgondnoka 1905. január 8-án este 1/2 8 kor hosszas szenvedés után 72 éves korában, boldog házasságának 43 évében eszedesen elhunyt. Boldogultnak hült tetemei 1905. évi január hó 11-én, szerdán délután 3 órakor fognak Pilsen a ref. egyház szertartásai szerint megáldani és az ugyanottani családi sírboltban örök nyugalomra helyeztetni. — Áldás és béke lengjen porai felett!”

A konzervgyári felügyelőség f. hó 11-én ülést tartott, melyen az igazgatósági tagja megválasztott volt elnöknek köszönetet szavaztak. Elnökké megválasztották: Dr. Ráróssy Gyulát, jegyzővé az eddigi dr. Karmán Aladárt.

Helyreigazítás Lapunk múlt számában a tiszolci állami elemi iskolai színelőadásról a beküldött tudósítás nyomán referáltunk, azonban a hír végére tévedésből került az, hogy az állami iskola főtanácslopva vadászat miatt nem jelenhetett meg az estélyen. Most úgy halljuk, hogy az illető egy a vadászaton megsérült egyént ápoló és emberbaráti gondoskodása akadályozta a megjelenésben.

Halálozás. A helybeli kereskedő testületnek egyik igazán derék tisztességes és szorgalmas fiatal tagja: Schwarz Pál f. hó 11-én 32 éves korában meghalt, mely gyászba borítva fiatal, alig két év előtt életét vesztett nejét s árván hagyott 9 hónapos gyermekét. A korán elhunyt fiatal embert komolysága, jó modora és megbízhatósága révén általában becsülték s halála öszinte részvétet kelt. Temetése f. hó 12-én nagy részvét mellett ment végbe.

Vadászat Császkőczy Károly koburg-hercegi balogvári erdőmester f. hó 10 és 11-én a tamasi és szutori pagonyokban eredményes hajtóvadászatot rendezett. Jelen voltak: Bornemisza László alispán, Badinyi Gyula, Bradofka Károly, Gaszner Imre, Halász Ferenc, Komáromy István, Kolbenheyer Gyula, Lukács Géza, Mária Andor, Marikovszky Géza, Mihalik Ábris és Pál, Szakall Vince, Szabó Elemér, Szepesházy Kálmán. Dacára a kemény hideg időnek, 1 óz bak, 3 róka, 1 fácán kakas és 30 drb. nyul került terítékre. A szívélyes, előzékeny házigazda mindkét nap alatt pompás gulyással vendégelte meg a társaságot.

tanácsosnak, s egyszersmind a rimaszombati ref. egyház főgondnokának van ajánlva. A könyvből méltó patronus. Üdvözlét a gömöri ref. lelkész karnak, hogy e szép könyvet kiadta. S Szabó József.

Örömmel közöltük a mi köztisztviselőként álló ref. lelkészünk Czinke István jeles munkájáról szóló ismertetést, melyhez még csak azt tesszük, hogy az izléses, esinós kötésű könyv Lévai Izso könyvkereskedésében jelent meg s az ára 4 korona.

Crisantium-estély.

Éj van Nyugalomnak esendes éjje. Nem zavarja a téli éjszaka csendjét a legkisebb nesz sem, csak a hideg fuvalom, a mely akadálytalanul rohan tova tova, míg egy tölgybe vagy egy fenyőbe ütközve bosszújában tori le annak koronáját.

Az egész vidéket szélesen elterülő, félig át'atszó szürke ködfátyol borítja, a melynek rétegen homályosan szűrődnek át az ezüst pajzsú hold sugarai s fél világtásban mutatják a szirmos hóval borított fagyos mezőt.

Az átkozott vendég, a szél a várost sem kerüli el, dermesztő hideg lehellete fútyul rohan át az utcákon, s egy-egy ház sarokhoz ütközve, sirva kanyarodik be egy mellék kis utcájára, hol a szegény ember viskójának rozoga ablakán kopogtat be. Nem nyílik meg előtte a ruha-foszlányokkal betömött kis ablak, csak a bent didergők panaszos sohajtása a válasz a tolokodó hideg fuvalom síró szavára.

Es milyen másképp van a bál teremben?

Nem didereg ottan senki, nem gondol bura, bánatra egy lélek sem, rózsaszínű hab ruhába öltözött lence tündérek lejtnek végig a simára csiszolt tükör parquetten, fekete frakkos deli legények hajlonganak imádoztuk előtt, míg a boldog, derült arcú mamák körben elhelyezkedve legeltetik szemeiket a káprázatos fényben uszó ifju lelkek mulatsága felett.

Kibontakozom a tündérek varázs seregéből, megállok a terem közepén, s mesét gondolok a boldogságról; mert

Halálozás. Egy fiatal, kedves asszonynak korai elhunytáról kaptunk hírt. Nyustyan Szlovenszky Vilmos, rimamurányi mérnök neje szül. Lépes Margit folyó hó 10-én, 26 éves korában, boldog házassága 7 ik évében rövid szenvedés után elhunyt. Férjén kívül három kis gyermeke, édes atya és két testvére gyászolja az elhunytat, kinek hült tetemeit f. hó 13-án Salgótarjánban nagy részvét mellett temették el.

Nyílt levél. Hanvay Zoltán: „a hanvai remete” újra megszólalt. Egy szép és igazán nagy gondnal, sok körültekintéssel és finom érzékkel megtervezett „nyílt levél”-et intézett Kubinyi Aladár kir. törvényszéki elnökhez s általa a rimaszombati szabadelvű párthoz. A levélben megvilágítja a politikai helyzetet s általában a politikai viszonyokat kritizálja avatott tollal, markans vonásokkal. A széles látókörű férfi megnyilatkozása megérdemli a figyelmes elolvasást és megszívlelést.

Felmentett vasutasok. A budapesti itélőtábla folyó hó 11-én tárgyalta a sztrájkoló zólyomi vasutasok ügyét s dr. Balogh György kir. főügyész helyettes képviselte a vádhatóságot. A tábla a vasutasokat — köztük Lintner Géza volt rimabányai állomásfőnököt — felmentette. Az ítélet jogerős.

A rimaszombati róm. kath. hitközség szervezkedése. Nagyfotosságu és kihatásaiban messze jövőt érintő gyűlésnek volt színhelye január 6-án a kath. olvasóegylet helyisége. Közel 200 katolikus választó jelent meg a kath. hitközség ujjauszületésén. E napon tartottt ugyan az egyházi főhatóság és a miniszterium által nemrég megerősített szabályok alapján a „rimaszombati önkormányzatilag szervezett hitközség” alakuló közgyűlése. — „Autonom róm. kath. hitközség; első ilyenmü intézmény — amint tudjuk nemcsak Gömörben, hanem a több megyére terjedt egész rozsnyói róm. kath. egyházmegyében is. Szeman Endre prépost-plebános az érdem, hogy megértve az idők szavát, az egyházat érdeklő ügyek iránti érdeklődés felkeltése, erősítése czéljából életbe kívánt léptetni egy oly intézményt, mely a világi elem bevonásával akarja a hitközség ügyeit intézni. Ez az eszme az, melynek országos megvalósításáért annyi sok szó esett; ez az, melyet két országos gyűlés szervezett. — három söt több miniszter ígért meg — hiába. Szükségességének érzete tehát általános; kivételének, megvalósításának még sem örülhettünk mindeddig. — Szeman Endre prépost-plebános elnöki megnyitóját után, melyben jelezte a gyűlés czélját és konstataálta a szükséges alakítások betartását — rátért a gyűlés a választások megejtésére. Elnökké prépost indítványára közfelkiáltással lett az egész tisztakar és hivatalos személyzet megválasztva. Világi elnök lett: Juraskó Jakab, jegyző Vajda Gyula. Az egyháztanács tagjai lettek: dr. Fodor Béla, Hollósy József, Kalocsay Gyula, Kishonthy József, Kolbay Sándor, Koreny Pál, dr. Löcherer Tamás, Ragályi Géza, dr. Ráróssy Gyula, Stolcz Zsigmond, id. Lévai András. Póttagok: Kovács József, Vall József, Tomay Alajos, Ivanyik György, id. Misák Mihály. A képviselőtestület 45 rendes és 15 póttagja sorából felemlítjük az intelligencia köréből: Pongrácz Dezső, dr. Mészáros István, Pékh József, Ternyey János, Kubinyi Bertalan, dr. Musotter Miklós, Velez Ferenc, Emöky Adolf, Jugan Gusztáv, Jurecska János, Komáromy István, Vary János, Timkó Mihály, Fekete Mihály, Vadnay Károly, Gregor Károly és Márkus László; az iparos osztályból: Zsuffa Kálmán, Stechlinzky Ignác, Molnár János, Mészáros János, Gondkevicz Ferenc, Kukla István, Csintalan János, Matus András, Simon Antal, stb. A nagy körültekintéssel, minden osztály kellő bevonásával összeállított lista nagy lelkesedéssel lett elfogadva. Ezen egyhangú zavartalan választás mintegy tükörképe volt annak a lelkes, emelkedett, ünnepi hangulatnak, mely az alakuló gyűlés felett lebegett s mely minden egyes jelenlevőnek lelkét egy szebb jövő reményével töltötte be. A gyűlés még az elnök indítványára jegyzőkönyvi köszönetét fejezte ki Ivankovics János volt rozsnyói püspöknek, ki minden igekezetével előmozdította a hitközség jelen törekvését. Azután elnök éltetése között a gyűlés véget ért. — Kívánjuk, hogy azt a magasztos czélt, melyet az intézmény maga elé tűzött a lefokozottabb mértékben elérje és megvalósítsa s ezáltal egyházának és hazájának előnére szolgálhasson.

az én boldogságom már legfeljebb csak a mesében él és enyészik el.

Istenem!! Sohajtok fel, mennyi szépség, mennyi tökély és báj a legteljesebb összhangban, a mit a boldogság crisantiummal ékített rózsalánca tűz egybe.

Virágerdő az élet kertjében, hol keresni virágot nem kell, és mégis felalál minden bimbót a szerelmes ifju.

Egy csokor a legszebb virágokból összeválogatva és összekötve, a mely csokornak minden egyes virága az édes és keserű szerelmet rejti kelyhében.

A csokor közepében teljes színpompájában, az illatok árjában virul a legszebb Aranyvirág; mellette a szépségből, a kedvességéből és bájból nem enged semmit az Aranyalma rózsaszínű bimbója; egy világos nyíló szerény Szegfű bimbó aranykoronájával emelkedik ki, mely mellé simul a haragos barna színű Ibolya, a tavasz legkedvesebb virága; csillogó gyöngyökkel behintett rózsaszínű lepel alól kandikál egy üde Gyöngyvirág és a mely szerelmet rejtő Hóvirág; a mely kettő közé egy illik a kék szemű Nefelejcs; teljessé egészíti ki e gyönyörű csokrot egy halvány hódító Liliom és egy szerelmes szívű Arvácska, a mely virágok között kacérkodik a kedvelt Százszorszép. — Nagyon sok szép virág van még a csokorba illesztve, de mivel csak idáig terjed kértészetű tudományom, meg fogják engedni, hogy tovább névszerint nem folytatom, hanem találja ki mindeuk; hogy milyen virág név felel meg legjobban egvániességnek és én azt kívánom hozzá; hogy a csokor soh'se hervadjon el, hanem örökké viruljon.

Es kérdem, ki kötötte e csokrot? Megsugom, a nőegyesület anyagi jóságú elnöknője Samarjay Jánosné urasszony, hogy e csokorról leszedett harmattal, mannával táplálja a szükkölködőket és árvákat.

Szükkölködők és árvák! Könyveitekkel áztassátok buzgó elnöknőköt szívet és a becses virágokat, hogy soh'sem hervadjanak el.

De hát a kedves olvasó még nem is sejtí, hogy tulajdonképen én mit akartam itt leírni. — Bocsanat, engem mindig a szívem irányított és az ábrándképek

Búcsú az egyháztól. Ruzicska István, a jeles képzettségű fiatal róm. kath. pap, ki évek óta városunkban mint segédlelkész működött és zenei talentumával oly sok kellemes órát szerzett nekünk, mint értesülünk kilépett az egyház közt-létkéből és a m. kir. államvasutak zágrábi igazgatóságához távozott, a hová fogalmazóvá lett kinevezve.

Halálozás. Schweitzer David helybeli vásárjogbárlói mély gyász érte, amennyiben neje; a tisztességes koru magas műveltségű Gróser Rika, 61 éves korában, két évtizednél hosszabb boldog házasság után f. hó 11-ikén elhunyt. A helybeli izraelita nőegyletnek hosszú időn át lelkes és tevékeny elnöknője volt. A szegények és elhagyatottak sorsát meleg szeretettel és odaadással istápolta Nagy részvét mellett temették el f. hó 13-ikán a nagy család által gyászolt elhunytat.

A mai napon 120 koronát vettem a következő aláírási ívvel: „A városunkban szokásos délelőtti névnapünnepelés megváltásaként a mellékelt összeget a „Napközi-Otthon” czéljaira tisztelettel felajánljuk. Vozary György, Kolbay Sándor, dr. Kálniczky Géza, Szászi Kovács Géza, Dr. Lichtschein Adolf, Hamaliár Lajos, Schulhof Pál, Dr. Druisner György, Gaál Emil, Terray István, Tóth Béla, dr. Krausz Gyula 10—10 korona.” Midőn e nagylelkű adományt, melyet az egyesületünk a „Napközi Otthon” javára mint „Névnap-megváltási alapítvány” t tőkésít, nyilvánosan nyugtázom, legőszintébb köszönetemmel fejezem ki mindazoknak, kik ezen összeghez hozzájárultak s kivésven reménylen és kívánom, hogy a szegény pártfogott gyermekek hálaája legyen csakugyan áldást és meglegedést hozó névnapünnepi üdvözlés mindnyájuk számára. — Rimaszombat, 1905. évi január hó 12-én.

özv. Dr. Marikovszky Istvánné.

Nőegyleti thea-estély. Valószínű, hogy január 7 emlékezetes dátum lesz sok ifju hölgy és sok ifju legény rózsaszínű emlékeztetőben Mert rózsaszínű volt az egész mulatság. Rózsaszínben a hölgyek, rózsaszínben a terem, a mamák és az egész világ. . . . Ilyen sikerült mulatság ritkaság. Emlékezőnk gimnáziumunk felszentelésére; akkor indultak a tánczok ilyen általános szorgattatások között; csak hogy itt a terem kisebb, a közönség pedig majd csaknem annyi volt. A nőegylet lelkes elnöknője: Samarjay Jánosné továbbá Molnár Józsefné, Máriaússy Lászlóné és öz. Marikovszky Istvánné, mindent elkövettek, hogy a vendégek kitűnően találják magukat, s amint minden oldalról hallottuk, az teljes mértékben is sikerült. A soupéet fiatal lányok szolgálták fel, s valóban édesebbé tették nemcsak a theat jótékony működésükkel, hanem az egész estét — sőt a késő reggelt is. A jó kedv nem szűnt egész éjjel, sőt mindig magasabb fokra lépett, úgy hogy a társaság zöme csak 8 órákor, végső csapatjai pedig csak 10 órákor vonultak haza. Emlékeinkben ma is él a mamák tekintélyes sorozata, szemben velük a lányok és fiatal menyecskék, rózsaszínű, álomszerű koszoruja, a „majom sziget” fekete frakkos csoportja, a hajladozó cigányok, habos pezsgő — dallamos kerigélmelődik — szóval január hetediké. . . . Amennyiben lehetett, összeírták a jelenvolt bájos hölgykoszorút, melynek sorában többek izléses, remek és értékes toilettje is megérdemelné a lapban való megörökítést — Ott voltak: Basilidesz Gusztávné (Jolsva), Dr. Baksay Dezsőné, Boeczko Dánielné, Bornemisza Lászlóné, Bress Elemérné, Dr. Bleier Leoné, Bonyó Lászlóné, öz. Bernáth Gyuláné, öz. Beliczky Viktorné, Czinke Istvánné, Cseh Istvánné, Dapsy Józsefné, Eperjessy Józsefné, Erthy Aranka, Fülep Benjáminé, Faragó Gyuláné (Salgótarján), Farkas Gyuláné (Putnok), Dr. Glauf Pálné, Gaál Emilné, Gábris Barnabásné, Geduly Gézané, Hámos Lászlóné (Borzéte), Horváth Józsefné (Csiz), Dr. Institöröz Eadréné, öz. Illés Gyuláné, Kolbay Sándorné, Krompecher Gyuláné (Poprád), Kubinyi Ferenczné, Kubinyi Andorné, Dr. Krausz Gyuláné, Dr. Kovács Lászlóné, Lengyel Györgyné, Lakatos Istvánné, Lukács Gézané, Dr. Lichtschein Adolfné, Lévai Izsóné, öz. Dr. Marikovszky Istvánné, Dr. Mészáros Istvánné, Máriaússy Lászlóné, Dr. Meskó Miklósné, Madarassy Gyuláné, Máriaússy Andorné, Madarász Pálné, Molnár Józsefné, Medveczky Sándorné, Palecsko Lajosné (Putnok), Dr. Radvánszky Györgyné (Sztárnya), Dr. Ráróssy Gyuláné, Ragályi Gézané, Samarjay Jánosné, Szügyi Zsigmondné, Saxinger

világába ragadott. Szerelmes szívű fiu voltam mindig s képeletem mindig a leányok körébe, az élet legszebb paradicsomába vonzott. És most is, mielőtt még megírtam volna mit akartam, érzelmeim, ábrándjaim elragadtak messze messze oda, a honnan már nincsen visszatérés, csak szenvedés és vergődés.

Megnyugszik azonban a lelkem, mert nem egyedül szenvedek e betegségben és nem a csalfa szivekből, de a hasonló érzelmű keblekből fogok erőt meríteni a jövő küzdelmére és gyógyírt kérni szívemre. A f. hó 7-én a helybeli Kaszinó összes termeiben megtartott nőegyesületi estélyt akartam én itt a valóságnak megfelelőleg hűen leírni.

Együtt láttuk örömmel és a legnagyobb boldogságban a vidék és város intelligenciáját. — A gyönyörűen feldiszipált és kivilágított termet a bájos hölgyek vig kacaja és az urak barátságos koezektintásának hangjai töltötték be, melyhez járult a tánczokat szolgáló és kedélyeket fokozó zamatos magyar zene.

Valóságos tündér-kép tárult előnkbe, midőn a társaság együtt volt és boldogság volt nézni a kecses körtánczokat, a szerelmes párok csárdását és a 40 párt számláló szellemes társalgással fűszerezett négyeseket.

Néztem a pihető kebleket, az epedő szemeket; láttam, hogy pirulnak a boldogságtól az arcok, hogy merül el az ábrándos szemű ifjunak tekintete imádoztjának búvölő szempárjában. Hallottam a legszebb zenét, a szerelmi suttogásokat . . . és szót a muzsika reggelig. Tomboltak a tánczosok, kik derekasan megállták helyüket, míg végre egyet fordult a földgömb s ő . . . más világba és én is más világba . . .

Elmult, vége van. Álom, egy édes álom a boldogságról.

Most pedig elmondhatjuk: egy csalódással vagy több, vagy kevesebb! Álom volt az ő szerelme, álom most a Miénk, a melyből soh'sem lesz ébredés!

Pá! Tündérek a viszontlátásig! Aliquis.

Ottóné (Lajosmizse), Tóth Béláné, Ternyey Jánosné, öz. Török Jánosné, Dr. Tóth Jánosné (Jolsva) Tóth Gusztáváné, Dr. Veres Samuné, Dr. Zehery Istvánné, öz. Zwickler Ottóné stb. urasszonyok és Basilidesz Mariska, Beliczky Böske, Czinke Izca, Farkas Jolánka, Fülel Margitka, Gábris Malvin és Ilonka, Honéczy Ixa, Illés Ilona, Kishonthy Sárika, Knöpfler Elzuka, Kubinyi Anka, Kubinyi Izuka, Lakatos Anna és Margit, Lengyel Ilonka, Lóysch Inta, Lukacs Margitka, Máriássy Élla, Matyasovszky Rózsa, Medveczky Erzsike és Aranka, Pékh Ilonka, Rásky Jolánka, Szentmiklóssy Ilonka, Ternyey Margitka, Tóth Irénke, Török Rózsa, Klemma és Ilona stb. urleányok. — A mulatságon felülülzettek vagy jegeiket megváltották: Knöpfler Károly 50 kor., Molnár József 21 kor., Farkas Ábrahám 18 kor., Dr. Radvánszky György 16 kor., Hámos László, Farkas Gyula 14—14 kor., Baksay József és neje, Biess Elemér, Dr. Vitt Sándor 10—10 kor., Fáy László, Dreisner György 8—8 kor., Dr. Lichtschein Adolf, Dr. Bleier Leo, Dr. Krausz Gyula 6—6 kor., Kerekes Mór, Ifj. Széplaky Lajosné, 5—5 kor., Máriássy Andor, Dr. Kubinyi János, Blau Vilmos 4—4 kor., Intzedy Béla, Okolicsányi János, Id. Rábely Miklós, Gábris Barnabás, Hevessy Bertalanné, Prihradny Elekné, Marikovszky Emma 2—2 kor., Tóth Béla, Horváth József 1—1 korona. — Mint biztos forrásból tudjuk, a mulatság tiszta jövedelme 904 kor. 87 fillér, mely maga is fényes tanubizonyosága a mulatság fényes sikerének.

A városi épületek leltározása. A város által kiküldött bizottság f. hó 2. és 3. ikán vette föl a városi koresma épületek leltárát, mely épületek ez év elsejétől kezdődőleg 6 évre új bérlőnek adattak bérbe. Az épületek általában rendben találtattak. A pusztaabadkai koresma legrendesebb, a „Három Rózsa” „Diana fürdő és koresma” kevésbé, a tamástalai „Gondülő” pedig határozottan elhanyagolt és rossz állapotban vétettek át. Az átvételnél a volt bérlő, Reintz Zsigmond és az új bérlő Frank Menyhért is jelen voltak. Nagyobb változás a leltárban csak a „Három Rózsa”-nál van, amennyiben ez alkalommal a volt Kaszinó helyiségei is bérlő tárgyat képezik, s így a leltárba felvétettek.

Gyász eset. Nyitráról vettük a gyászírt, hogy Somoskeőy Arzén nyug. honvédszázados f. hó 11-en 53-ik évében elhunyt. Az elhunyt a gömörmegyei Somoskeőy családból származik s Lengyel György kir. járásbíró családjával közel rokonai összeköttetésben állott. Markus Lászlóné szül. Somoskeőy Hortenzia testvér-bátyját, Markus László pedig nagybátyját gyászolja az elhunytban.

Kémény tüzek. Rövid időn belül már harmadszor jelzett tüzet a vészharang; a multkoriban a malomszögben, csütörtökön a Grosinger-féle házban, pénteken pedig a Kmetty-utczán Szerencsére, nagyobb baj sehol sem támadt, mert sikerült a veszedelemnek elejét venni. Általános azonban a panasz és az elkeseredés a kéményseprés hanyag, rendetlen teljesítése miatt. Vagy felületesen, vagy egyáltalán nem sepernek a kéményseprők; tudunk eseteket, hogy több helyen két hónapra egyeznek ki, más helyen nem sepernek. Úgygyűl hozzá az illető kémény használatlanságát; tudunk feljelentéseket, mikor tekintélyes, szavahihető uriember panaszokdott arról, hogy a seprés igazolásul szolgáló aláírás nem tőlük származik, s csupán abból az okból álltak el a feljelentéstől, hogy félnek, miszerint azután csupa bosszúból is tisztátalanul hagyják kéményeiket. Nohát, ez nem járja, ezen segíteni kell! Akár van reáljoga, akár nincs annak a könnyelmű iparosnak: el kell távolítani mindenáron. Végre is nem legkellemebb állapot az, ha a békés polgár csak azt veszi észre, hogy eg a feje fölött a tető. Hatóságunk különben, már ezen incidensek nélkül is hozzálatott tűzrendészeti szabályrendeletünk kéréseketlen fogantatásához s reméljük is, hogy meg lesz annak üdvös és megnyugtató eredménye.

Panasz. A kezeink közt levő levél talán kissé élénkebb hangon ad kifejezést egynemely orvoslásra váró bajnak, mint kellene. Ezért mi csak a száraz tényt regisztráljuk, mikor szívesen — de bevalljuk, kissé reménytelenül — felhívjuk rendőrségünk figyelmét arra a körülményre, hogy a tamástalai uton levő gözmalom az utcára bocsátja a gőzgép táplálására szükséges és más felesleges vizeket. Ezek a vizek pedig elborítják az utcát, el a járdát, víz alá merítik a Rimapart-utcát s megfagyva oly kellemetlen állapotokat teremtenek, hogy a környék lakói szeretnének menekülni a tájról. A kapualjakból szintén egész folyók ömölnek néhol néhol a járókelők lábai alá! A többi, részint a havas, részint a jeges járdára vonatkozó panaszokat — mint holmi semmiségeket — ezentul már végleg mellőzzük.

A „Napközi-Otthon” javára a lefolyt héten a következő szives adományokat vettem: Lukács Gézané egy zsák burgonya, Cseh Istvánné 5 kor., 10 liter bab, öz. Benkár Józsefné 3 korona. Fogadják hálás köszönetemet! Rimaszombat, 1905. január hó 13. án.

öz. dr. Marikovszky Istvánné

Köszönet nyilvánítás. Mindazoknak, kik szeretett férjem elhunyt alkalmából részvétüket fejezték ki s az engem és családomat ért megrendítő csapás okozta fájdalmat ezzel is enyhíteni igyekeztek, ez uton mondom magam és családom nevében mélyen érzett, hálás köszönetet. öz. Schwarcz Pálné Weiser Leona

Vásáráthelyezések a képviselőválasztás napján. A miskolczi kereskedelmi és iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a kereskedelmi miniszter rendelete szerint azon országos és heti vásárok, melyeknek határnapjai a legközelebb megtartandó képviselőválasztás határnapjával egybeesnének, a képviselőválasztás napját követő második napon tartassanak meg. A mennyiben pedig a vásár ezen új határnapja vasárnapra esnék, a vásár a harmadik napon tartandó

Egészségügyi kimutatás. A vármegye tisztifőorvosának havi kimutatása szerint, december hónapban előfordult fertőző megbetegedés: **Vörheny:** Kiszőce 1, Mikolessány 2, Moizsány 3 (megh. 1), Tajti 4 (megh. 2), Várgede 1, Tiszolcz 2 (megh. 1), Avdrási 1, Dernő 2, Jólész 2 (megh. 2), K-H-Hosszurét 1 (megh. 1), K-H-Váralja 9 (megh. 2), Beretke 2, Hanva 9 (megh. 1), Kelemér 4 (megh. 1), Naprágy 1, Sajógömör 1, Tornallya 1, Jolsva 7 (megh. 1), Nagyrőce 4, Rozsnó 8

(megh. 2). — **Hökhurut:** Dobóca 6. — **Diphtheritisz:** Királyi 1, Tornaalja 1 — **Hasi hagyomány:** Csoma 2 (megh. 1), Füge 2, Királyi 1 (megh. 1) Szkáros 1 — **Bárány himlő:** Tornaalja 5. — **Trachoma gyógykezelés** alatt állott: Rimaszées 1, Alsóbalog 1, Cserencsény 1, Osgyán 1, Hrussó 2, Rimaszombat 2.

Élelmezési hirdetmény.

A breznóbányai m. kir. hegyvidéki földmivés iskola tanulójának élelmezése folyó évi márczius hó 1-től három év tartamára való árlejtés utáni bérbeadására ezennel pályázat hirdettetik.

A pályázni szándékozók azzal hivatnak fel, hogy szabályszerű, bélyeggel s községi bizonyítvánnyal ellátott, 200 (kettőszáz) korona erejéig óvadékképes zárt ajánlataikat legkésőbb **folyó évi február hó 10-éig** az iskola igazgatószágnál akár személyesen, akár írásban nyújtsák be, annál is inkább, mert azontul beérkező pályázatok figyelembe nem vétetnek.

Az élelmezési feltételek az iskola irodájában bármikor megtekinthetők, valamint az ez ügyben írásban intézett megkeresésekre készséggel ad felvilágosítást **az igazgatószág.**

Meghívó.

A klenóczi

kölcsönös segélyző-szövetkezet

február hó 2-án d. e. 9 órakor tartja

közygylését,

melyre a részvényesek tisztelettel meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. Jelentés az 1904 évi üzleteredményről.
2. A számadások jóváhagyása és a felmentvény megadása.
3. Felügyelő bizottság és az igazgatószág $\frac{1}{3}$ da választása s esetleg egyéb helyek betöltése.
4. Indítványok

Klenócz, 1905. január hó 15. én.

Az igazgatószág.

Uj borbély-üzlet.

Tisztelettel van szerencsém tudatni a nagyérdemű közönséggel, hogy Rimaszombatban, a **Három Rózsa szálloda épületben**

borbély- és fodrász-üzletet

nyitottam. Legfőbb törekvésem oda irányul, hogy a n. é. közönség jól, figyelmesen és előzékenyen legyen kiszolgálva.

Tisztelettel kérem a n. é. közönség kegyes pártfogását.

Józsa Ignác, borbély és fodrász.

Kereskedő tanulóul felvétetik

Rőfös és divatüzletbe keresztény fiú tanulóul felvétetik; ki a tót nyelvet is bírja, előnyben részesül a föltételek iránt tudakozódní lehet: **Soós Gyula** kereskedőnél Rimaszombatban. 1-2

Hirdetmény.

3388. sz. — A m. kir. igazságügy miniszter 1904. évi november hó 12. én kelt 36859/I. tk. 1904. I. sz. a. elrendelte, hogy a tornallyai kir. járásbírószág mint tkvi hatóságához tartozó **Hét** község egész területére nézve a telekkönyvi helyesbítés és a tényleges birtokosok tulajdonjogának bejegyzése czéljából az 1892. évi XXIX. t.-cz. s illetve az 1893. évi 19661/I. M. rendeletben szabályozott eljárás fogantatassék.

E czélból a helyszini eljárás a nevezett községben **1905 évi márczius hó 2-án** d. e. 9 órakor fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. Mindazok, a kik a telekjegyzőkönyveben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás tolyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

2. Mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsennek, hogy az átírásra az 1886. évi XXIX. t.-cz. 15—18. és az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5. 6. 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek és

3. azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék illetve, hogy törlesztési engedélyt nyilvántartása végett a kiküldött előtt jelenjen meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kir. járásbírószág mint telekvi hatóság Tornallyán 1904. évi december hó 17. napján.

3-3

Basilidesz kir. aljárásbíró.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban. **Kmetty-utca 31-ik** házszám alatt 3 szoba, előszoba, konyha és kamrából álló földszintes új köház, száraz pinczével, fűskamrával ellátva magánvos tágas udvarral **május hó 1-től** bérbeadó — Bérletni kívánók értekezhetnek **Kalocsay Gyula** tulajdonossal. 2-3

Meghívás.

A Nagyrőczei Takarékpénztár

részvénytársaság

1905. évi február hó 5-én délután 2 órakor saját helyiségében tartja

évi rendes közgyűlését, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghivatnak. *)

A közgyűlés tárgya:

1. Az igazgatószág és felügyelő-bizottság évi jelentése az intézet állásáról.
2. Mérleg jóváhagyása s ennek alapján az igazgatószág és felügyelő bizottság fölmentése.
3. Az osztalék megállapítása.
4. Házi és nyugdíj-szabályzat tervezetének bemutatása.
5. Szabályszerinti indítványok.

*) Megjegyzendő, hogy az alapszabályok 13. §-a értelmében a közgyűlésen szavazati jogát csak azon részvényes gyakorolhatja, ki részvényeit a még le nem járt szelvényekkel együtt a közgyűlés időpontját megelőzőleg az intézet pénztári helyiségében vagy más bejegyzett pénztáratnál letéteményezi s az erről szóló igazolványt fölműtjta.

A felügyelő-bizottság által megvizsgált zárszámadás, az igazgatószág és felügyelő-bizottság jelentése a közgyűlés előtt 8 nappal az intézet hivatalos helyiségében (9—12-ig), az érdekeltek által megtekinthetők.

Nagyrőczen, 1905. január hó 11.

1-2

Az igazgatószág.

Kiadó bolthelyiség, eladó ház.

A „Tompá” tér és Andrassy-utca sarkán levő, mostan Dárekas-féle bolthelyiség **1905. november elsejétől**, ugyanott egy **ki-ebb bolt** pedig **azonnal**, bérbeadó. — Továbbá a **Kossuth-utca 41. számú ház**, szépen rendezett kerttel szabad kézből **eladó.**

Értekezni lehet: **Andrási László** fényképésszel.

1-*

Hirdetmény.

7931. sz. — **Klenócz** nagyközségre nézve az 1892. évi XXIX. t.-cz. értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a telekjegyzőkönyvekbe való bejegyzése és a telekkönyvi bejegyzések helyesbítése iránti eljárás befejeztetvén, ezen hirdetmény azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886. évi XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§-ai alapján, ide értve e §-oknak az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-a a) pontjában foglalt kiegészítését is, valamint az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. évi XVI. t.-cz. 15. §-a b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. évi XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis 1905. évi június hó 22-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatóságához nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési keresetet, annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvankönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. Hogy mindazok, kik az 1886. évi XXIX. t.-cz. 16. és 18. §§-ainak eseteiben, — ide értve az utóbbi §-nak az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítését is, — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1905. évi június hó 22. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatóságához nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk figyelembe vétetní nem fog.

3. Hogy mindazok, kik az 1. és 2. pontban körülírt intézkedéseken kívül, az eljárás és ennek folyán történt bejegyzések által előbb nyert jogaikat bármily irányban is sértve vélik, — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyz. sét sérelmesnek találják, — e tekintetben felszólamlásukat tartalmazó kérvényeiket a telekkönyvi hatóságához **1905. évi június hó 22. napjáig** bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható határidő eltelte után az említett bejegyzéseket csak a törvény rendes utján és csak az időközben nyilvankönyvi jogot szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azok a felek is, kik a kiküldöttnek eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszerű másolatot csatoltak, vagy azt pótlólag benyújtják, az eredetieket a telekkönyvi hatóságául átvehetik.

Rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1904. december hó 11-én.

3-3.

Pongrácz kir. törvsz. bíró.